



ZIARNO MARYI

Rok 2018 Kwiecień Numer 4 (73)

Data wydania 01.04.2018

***Chrystus zmartwychwstał jest,
Nam na przykład dan jest,
Iż mamy zmartwychpowstać,
Z Panem Bogiem królować. Alleluja!***



To najstarsza znana polska pieśń wielkanocna śpiewana po dziś dzień.

Zmartwychwstanie to wielka nasza ziemską nadzieją, ale zarazem tajemnicą wiary.

W kontekście Wielkanocy nasuwają nam się pytania: *Jak Chrystus zmartwychwstał? Jak my zmartwychwstaniemy?*

Chrystus przeszedł przez śmierć, zmartwychwstał do życia pełnego chwały i powrócił do Ojca.

Wierzmy także w zmartwychwstanie nasze - w wieczne zjednoczenie z Bogiem, choć trudno nam je sobie wyobrazić. Nie wiemy, jakby miało wyglądać. Coś przeczuwamy, mamy intuicję, ale ta rzeczywistość przerasta nasze wyobrażenia.

Nasze zmartwychwstanie nie będzie wskrzeszeniem, czy jakąś reanimacją, czyli powrotem do stanu sprzed śmierci (jak w wypadku Łazarza).

Już w czasach św. Pawła pytano: *A jak zmartwychwstają umarli?*

W jakim ukazują się ciała? Paweł Apostoł odpowiadał z pewną dozą zniecierpliwienia: O, niemądry! Przecież to, co siejesz, nie ożyje, jeżeli wprzód nie obumrze. To, co zasiewasz, nie jest od razu ciałem, którym ma się stać potem, lecz zwykłym ziarnem, na przykład pszenicznym lub jakimś innym (1 Kor 15, 36-37). Św. Paweł tłumaczy ponadto, iż zasiewa się ciało zmysłowe - powstaje ciało duchowe. Jeżeli jest ciało zmysłowe, jest też ciało duchowe.

Zmartwychwstanie będzie polegać na tym, że człowiek dzięki Chrystusowi otrzyma nowe ciało, całkowicie przemienione. Trudno określić, jakie będzie nasze ciało po zmartwychwstaniu. Św. Paweł wyjaśnia, że zbawieni będą podobni do zmartwychwstałego Chrystusa, bo ich zmartwychwstanie będzie udziałem w Jego życiu pełnym chwały. Po zmartwychwstaniu nasze ciała będą się zupełnie różnić od obecnych. Będą pozbawione wszelkich braków, nie będą podlegały cierpieniu ani śmierci.

W zmartwychwstaniu nie chodzi o ożywienie zwłok, lecz o odkupienie naszego ciała.

Po śmierci, kiedy będzie żyła tylko nasza duchowa i nieśmiertelna dusza, pozostaniemy tymi samymi osobami, którymi byliśmy w czasie naszego ziemskiego życia. Chociaż w chwili zmartwychwstania otrzymamy zupełnie nowe ciało, inne niż teraźniejsze, jednak nie przekształcimy się w jakieś odmienne istoty. Zresztą nawet na ziemi człowiek posiada inne ciało jako dziecko, inne jako dorosły, inne jeszcze jako starzec, a jednak ciągle jest tą samą osobą, chociaż inaczej myśli, inaczej nieco odczuwa i wygląda.

Podobnie po śmierci człowiek nie zmieni się w kogoś innego.

Wierzmy, że Matka Najświętsza w niebie jest tą samą Maryją, która żyła na naszej ziemi. Tak samo jest ze wszystkimi świętymi żyjącymi w niebie. Podobnie i my ani po śmierci,

ani po zmartwychwstaniu nie utracimy naszej tożsamości a równocześnie będziemy przemienieni.

Tę prawdę trudno było zrozumieć nawet apostołom – byli zdumieni wiadomo-

ścią o zmartwychwstaniu Jezusa. On musiał się im wiele razy ukazywać, by ich przekonać, aż w końcu posłał im Ducha Świętego, który dał im mądrość, moc i odwagę.

Wszystkim nam, którym Zmartwychwstały Chrystus ukazuje się codziennie w Eucharystii i przekonuje o swoim zmartwychwstaniu i posyła swego Ducha, by nas napełnić łaską mądrości, świadectwa i odwagi - życząc pełni wiary i zaufania Chrystusowi a przez to pokoju, radości i pełni życia!

proboszcz - ks. Ryszard Lis

Co słyhać w moim Kościele?

•Intencja papieska na kwiecień 2018 r.

ogólna:

Aby odpowiedzialni za idee i sposób zarządzania w gospodarce mieli odwagę odrzucać gospodarkę wykluczającą i by potrafili otwierać nowe drogi.

•7 kwietnia 2018 r. odbędą się uroczystości jubileuszowe 25-lecia Wyższego Seminarium Duchownego w Rzeszowie.

W programie:

9.30 – Msza św. w kaplicy WSD przy ul. Witolda.

10.30 – Okolicznościowe wystąpienia, prezentacje i wykład ks. dra Sławomira Zycha z KUL pt. „Przygotowanie do kapłaństwa na przestrzeni wieków” w auli Instytutu Teologiczno-Pastoralnego przy

ul. Witolda.

•Diakonia Miłosierdzia Domowego Kościoła Diecezji Rzeszowskiej organizuje rekolekcje dla rodzin adopcyjnych, zastępczych oraz pragnących przyjąć dziecko. Rekolekcje odbędą się w dniach 20 – 22 kwietnia 2018 r. w Domu Rekolekcyjnym Domowego Kościoła Diecezji Rzeszowskiej „KANA” w Czarnej Sędziszowskiej. Rekolekcje poprowadzi ks. Krzysztof Kłodziejczyk oraz Teresa i Zbigniew Rakowie. Będzie także możliwość konsultacji z psychologiem. Zgłoszenia: elakr@poczta.fm, tel. 6945-34185. Zapraszamy całe rodziny. Będzie zapewniona opieka nad dziećmi.

•Dom Diecezjalny „Tabor” zaprasza w niedzielę, 8 kwietnia, o godz. 15.00 na

„Niedzielę Miłosierdzia Bożego na Taborze”. W programie: koronka, koncert, uwielbienie, Eucharystia, agapa.

•„Rób to co kochasz” - to tytuł Festiwalu Kultury Chrześcijańskiej, który początkiem kwietnia odbędzie się w Leżajsku. Na zaproszenie organizatorów na festiwal przyjadą m. in. Małgorzata Kozuchowska, Krzysztof Ziemięć czy Przemysław Babiarz, którzy będą opowiadać o swoim doświadczeniu wiary. W ramach festiwalu odbędą się także koncerty i spektakle teatralne. Wszystko odbędzie się w Bazylice OO. Bernardynów w Leżajsku oraz Franciszkańskim Ośrodku Kultury, który powstał przy Klasztorze, by promować wartości chrześcijańskie.

Prawdziwie Zmartwychwstał!

Śmierć i z martwych powstanie Jezusa budziło i nadal budzi wiele kontrowersji. Ludzkość wszystkich epok i kultur zmierza się ciągle z tym wydarzeniem historycznym, które staje się realną rzeczywistością tylko dla tych, którzy „pożywają Eucharystię”. W kulturze żydowskiej, by dowieść prawdę przed sądem trzeba było przedstawić dwóch świadków. Apostołowie Jan i Piotr wchodząc do pustego grobu stali się urzędowymi świadkami zmartwychwstania nie tylko przed społecznością żydowską, ale również przed całą ludzkością.

Zmartwychwstając pozostawił dowody w postaci płótna grobowego, dwóch chust przechowywanych obecnie w Oviedo o w Manoppello.

Chustę tzw. z Oviedo ukryto zaraz po śmierci, by zatamować krwotok z ust i nosa. Zgodnie z tradycją żydowską krew zmarłego nie mogła być rozlana na ziemię, ale pozostać w ciele zmarłego. Po zdjęciu z krzyża ciało Jezusa owinięto w duży całun obficie nasączony wonnościami. Szczelnie zawinięte ciało złożono do grobu, a na znak szacunku na twarzy położono chustę z drogocennego bisioru, która przysługiwała tylko wysoce urodzonym. Ewange-

lia św. Jana pisze, że ujrzał leżące płótna i uwierzył, tzn. widział i rozumiał.

Historyczne dowody męki i zmartwychwstania Jezusa wielokrotnie były poddawane szczegółowym badaniom. Dzięki naukom ścisłym możemy dziś głębiej pojąć, co zobaczył Jan i dlaczego natychmiast uwierzył.

Dziś możemy mówić o procesie zmartwychwstania, który rozpoczął się w ciele Jezusa, a został odbity na wewnętrznej stronie płócien jako trójwymiarowy negatyw. Ciało w tajemniczy sposób dla fizyki przeniknęło tkaninę, gdyż naukowcy nie znaleźli śladu odrywania go od zastygłej krwi. W chwili zakończenia tego procesu płótna opadły, tylko w miejscu głowy zachowały niezmienny kształt dlatego, że wcześniej zostały mocno nasączone krwią i wonnościami, a po wyschnięciu stwardniały zachowując kształt i profil głowy zmarłego.

W Ewangelii św. Jana czytamy: „ujrzał leżące płótna oraz chustę, która była na Jego głowie, leżącą nie razem z płótnami, ale oddzielnie zwiniętą na jednym miejscu.”

W czasie złożenia ciała Jezusa w grobie na twarzy Jego położono chustę z drogocennego i cienkiego bisioru, by wchłonęła jakąś część ducha ludzkiego wy-

chodzącego z ciała. Prawdopodobnie ten zwyczaj Żydzi zaczerpnęli z wierzeń egipskich, gdyż tylko faraonom bisior nakładano na twarz. Zadaniem tej tkaniny było ukrycie, zachowanie w sobie kodu życia na wypadek zniszczenia ciała lub jego unicestwienia przez czas. Chusta ta w pustym grobie leżała już oddzielnie, prawdopodobnie Jezus zostawił ją w pewnej odległości od całunu śmierci, zaznaczając, że żyje i odrodził się do nowego życia.

Całun grobowy jest historycznym świadkiem jezusowej męki i strasznej śmierci, zaś chusta spoczywająca na Jego twarzy zachowała w sobie pewien wycinek procesu zmartwychwstania. Utrwalona w niej twarz jest opuchnięta, zniekształcona, ale jest obliczem już żyjącego Jezusa, który ma wyraźnie źrenice otwarte- jak orzekli badacze człowieka zmartwychwstającego.

Dowody biblijne i historyczne Kościół pieczołowicie zachowuje, gdyż zmartwychwstanie jest źródłem, mocą i sensem jego misji w dziejach człowieka.

Wydarzenia zbawcze stanowiły i stanowią centrum Liturgii Kościoła, w której on uwielbia Boga za dar odkupienia. W pogłębieniu duchowemu prze-

zywania tych wielkich dzieł Boga pomagały i pomagają wznoszone w tym czasie w kościołach specjalne ołtarze adoracji zwane „Ciemnicą” i „Bożym Grobem”.

Kościół polski jako jeden z nielicznych zachował ten starodawny zwyczaj. Boże groby w kulturze i religijności polskiej wrosły w naszą historię i tożsamość narodową.

W dekoracjach tych ołtarzy szczególnie w okresach niewoli Polacy umieszczali symbole wolności oraz to wszystko, co bolało całe społeczeństwo. Boże Groby od XVIII w. miały i mają wydzźwięk patriotyczno-religijno-narodowy.

W tym roku w naszym kościele parafialnym ołtarz Bożego Grobu będzie wzniesiony w podzięce za dar odzyskanej wolności. W centralnej jego części zostanie umieszczony uwielbiony Jezus, który objawiając się św. Faustynie Kowalskiej wyznał, jaką miłością darzy polską ziemię i jej mieszkańców. Wypowiedziane przez Zbawiciela słowa zostaną umieszczone pod kontu-



rami obecnych granic naszego państwa jako przesłanie do pracy duchowej nad naszymi wadami narodowymi.

Kształt naszej Ojczyzny wylaniający się z Bożego Serca będzie nam przypominać ową szczególną więź duchową kraju, który został 1050 lat temu ochrzczony. W centralnej części współczesnej Polski zostanie umieszczone godło państwowe, które zostało przez Sejm zwieńczone w 1927 r. Korona zamknięta z krzyżem na głowie orła symbolizowała oddanie Ojczyzny w zbawczą moc Chrystusa oraz

ciągłość historyczna odrodzonej Polski z I Rzeczpospolitą.

Włócznie przesywająca serce orła symbolizuje wojny, utratę niepodległości oraz zbrodniczą politykę państw zachodniej Europy względem Polski w czasie II Wojny światowej. Słowa „jeżeli Polska będzie mi wierna...” mają nam uzmysłowić, że bycie prawdziwym świadkiem zmartwychwstania, to wprowadzenie Ewangelii w życie polityczne, społeczne i gospodarcze. Na lewym skrzydle „Bożego Grobu” zostanie umieszczony krzyż, z którego spływać będzie krew do kapłańskiego kielicha. W tych symbolach wykonawcy tegorocznego „Grobu Pańskiego” chcą oddać cześć wszystkim żołnierzom, harcerzom, duchownym, politykom, którzy walczyli o niepodległość i za naszą wolność oddali własne życie.

Ks. Zbigniew Kraska

Święto Miłosierdzia Bożego ratunkiem dla świata.

Święto Miłosierdzia obchodzone jest w pierwszą niedzielę po Wielkanocy, czyli II Niedzielę Wielkanocną, zwaną obecnie Niedzielą Miłosierdzia Bożego. Wpisał je do kalendarza liturgicznego najpierw Franciszek kard. Macharski dla archidiecezji krakowskiej (1985), a potem

niektórzy biskupi polscy w swoich diecezjach. Na prośbę Episkopatu Polski Ojciec Święty Jan Paweł II w 1995 roku wprowadził to święto dla wszystkich diecezji w Polsce. W dniu kanonizacji Siostry Faustyny 30 kwietnia 2000 roku Papież ogłosił to święto dla całego Kościo-

ła.

Inspiracją dla jego ustanowienia było pragnienie Jezusa, które przekazała Siostra Faustyna. Pan Jezus powiedział do niej: *Pragnę, ażeby pierwsza niedziela po Wielkanocy była świętem Miłosierdzia* (Dz.

299). *Pragnę, aby święto Miłosierdzia, było ucieczką i schronieniem dla wszystkich dusz, a szczególnie dla biednych grzeszników. W dniu tym otwarte są wnętrzości miłosierdzia Mego, wylewam całe morze łask na dusze, które się zbliżą do źródła miłosierdzia Mojego. Która dusza przystąpi do spowiedzi i Komunii świętej, dostąpi zupełnego odpuszczenia win i kar. W dniu tym otwarte są wszystkie upusty Boże, przez które płyną łaski* (Dz. 699). W wielu objawieniach Pan Jezus określił nie tylko miejsce święta w kalendarzu liturgicznym Kościoła, ale także motyw i cel jego ustanowienia, sposób przygotowania i obchodzenia oraz wielkie obietnice. Naj-

większą z nich jest łaska „zupełnego odpuszczenia win i kar” związana z Komunią świętą przyjętą w tym dniu po dobrze odprawionej spowiedzi (bez przywiązania do najmniejszego grzechu), w duchu nabożeństwa do Miłosierdzia Bożego, czyli w postawie ufności wobec Boga i czynnej miłości bliźniego. Przygotowaniem do tego święta jest nowenna polegająca na odmawianiu przez 9 dni, poczynając od Wielkiego Piątku, Koronki do Miłosierdzia Bożego. *Święto Miłosierdzia Mojego wyszło z wnętrzości [Moich] dla pociechy świata całego* (Dz. 1517) – powiedział Pan Jezus do Siostry Faustyny. Wybór pierwszej niedzieli po Wielkanocy nie jest przypadkowy – na ten

dzień przypada bowiem oktawa Zmartwychwstania Pańskiego, które wieńczy obchody Misterium Paschalnego Chrystusa. Ten okres w liturgii Kościoła wyraźniej niż pozostałe ukazuje tajemnicę miłosierdzia Bożego, która najpełniej została objawiona właśnie w męce, śmierci i zmartwychwstaniu Chrystusa. nie byłoby dzieła odkupienia, gdyby nie było miłosierdzia Boga. Ten związek dostrzegła św. Siostra Faustyna, która w „Dzienniczku” napisała: *Widzę, że złączone jest dzieło odkupienia z dziełem miłosierdzia, którego żąda Pan* (Dz. 89).

Zagadka

Uszereguj w odpowiedniej kolejności 8 błogosławieństw (Mt 5, 3 – 10) a powstanie hasło.

| | |
|---|---|
| Błogosławieni, którzy wprowadzają pokój, albowiem oni będą nazwani synami Bożymi. | J |
| Błogosławieni, którzy łakną i pragną sprawiedliwości, albowiem oni będą nasyceni. | E |
| Błogosławieni, którzy się smuca, albowiem oni będą pocieszeni. | L |
| Błogosławieni cisi, albowiem oni na własność posiadą ziemię. | L |
| Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią. | L |
| Błogosławieni, którzy cierpią prześladowanie dla sprawiedliwości, albowiem do nich należy królestwo niebieskie. | A |
| Błogosławieni ubodzy w duchu, albowiem do nich należy królestwo niebieskie. | A |
| Błogosławieni czystego serca, albowiem oni Boga oglądać będą. | U |

W marcu w naszej parafii „z wody i Ducha Świętego” narodzili się:

- Zofia Urban
- Błażej Saj
- Gabriel Emil Świstak



W lutym odeszli od nas do wieczności:

- | | |
|-------------------------------|----------|
| • Stefania Jakubek z d. Majka | ur. 1927 |
| • Mieczysław Lew | ur. 1931 |
| • Mariusz Czaban | ur. 2018 |
| • Stanisław Kanach | ur. 1931 |



Warto obejrzeć



Gatunek: dokument fabularyzowany

Produkcja: Polska

Czas trwania: 50 minut

Fabularyzowany dokument przedstawiający historię internowania Prymasa Stefana Wyszyńskiego w Komańczy.

Tytuł filmu nawiązuje do słów, którymi często modlił się kardynał, przebywając w Bieszczadach na internowaniu. Kardynał Wyszyński trafił do Komańczy w 1955 roku, trzecim roku internowania, gdy zachorował na płuca. Ówczesne władze komunistyczne obawiały się, że Stefan Wyszyński może umrzeć i dlatego wysłano go do Komańczy, która przed wojną była kurortem. Umieszczono go

w klasztorze sióstr nazaretanek, które troskliwie się nim opiekowały. Prymas nie mógł opuszczać Komańczy, ale miał trochę więcej swobody, bo mógł spacerować po okolicy.

Historia internowania Prymasa przeplatana jest wspomnieniami ludzi, którzy go znali oraz komentarzami historyków.

W filmie, oprócz znanych aktorów wystąpili także rzeszowscy aktorzy oraz mieszkańcy Komańczy i nie tylko. M.in. proboszcz parafii w Komańczy odprawił mszę w rycie trydencim.

ADRES REDAKCJI:

Parafia Rzymskokatolicka pw. Narodzenia NMP
ul. Jana Pawła II 27 39-120 Sędziszów Młp.

Tel. do Ks. dyżurnego: 575 249 939

Strona www: parafiasiedziszow.pl

Konto parafialne:

90 9172 0003 00016867 2000 0010